

- 2) Членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която предоставя на обществения радио- и телевизионен оператор правомощия, дерогирани общия правен режим, които му позволяват сам да пристъпи към принудителното събиране на вземания за неплатени вноски за радио- и телевизионно разпространение.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 27.11.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 11 декември 2018 г. (преюдициално запитване от Bundesverfassungsgericht — Германия) — производство, инициирано от Heinrich Weiss и др.

(Дело С-493/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Икономическа и парична политика — Решение (ЕС) 2015/774 на Европейската централна банка — Валидност — Програма за закупуване на активи на публичния сектор на вторичните пазари — Членове 119 ДФЕС и 127 ДФЕС — Правомощия на ЕЦБ и на Европейската система на централните банки — Пропорционалност — Член 123 ДФЕС — Забрана за парично финансиране на държавите членки от еврозоната)

(2019/С 65/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverfassungsgericht

Страни в главното производство

Иици: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

Други участници в производството: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Диспозитив

- 1) От анализа по въпроси от първи до четвърти не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Решение (ЕС) 2015/774 на Европейската централна банка от 4 март 2015 година относно програмата за закупуване на активи на публичния сектор на вторичните пазари, изменено с Решение (ЕС) 2017/100 на Европейската централна банка от 11 януари 2017 г.
- 2) Петият преюдициален въпрос е недопустим.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 27.11.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 13 декември 2018 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Liège — Белгия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу Marin-Simion Sut

(Дело С-514/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Член 4, точка 6 — Случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано — Престъпление, за което в издаващата държава членка е наложено наказание лишаване от свобода, а в изпълняващата държава членка се предвижда само наказание глоба)

(2019/С 65/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Liège

Страни в главното производство

Marin-Simion Sut

Диспозитив

Член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че когато, както по делото в главното производство, лицето, което е обект на европейска заповед за арест, издадена за изпълнението на наказание лишаване от свобода, пребивава в изпълняващата държава членка и има с нея селмейни, социални и професионални връзки по съображения, свързани със социалната реинтеграция на това лице, изпълняващият съдебен орган може да откаже да изпълни тази заповед, когато нарушението в основата на тази заповед в съответствие с правото на изпълняващата държава членка се наказва само с глоба, при положение че според същата национална правна уредба това обстоятелство не е пречка наложеното на издирваното лице наказание лишаване от свобода да бъде ефективно изпълнено в тази държава членка, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 347, 16.10.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 19 декември 2018 г. — Mykola Yanovych Azarov/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-530/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Запразяване на финансови средства и икономически ресурси — Списък на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилага запразяването на финансови средства и икономически ресурси — Включване на името на жалбоподателя — Решение на орган на трета държава — Задължение на Съвета да провери дали това решение е прието при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита)

(2019/C 65/18)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Mykola Yanovych Azarov (представители: A. Egger и G. Lansky, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и F. Naert)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 7 юли 2017 г., Azarov/Съвет (T-215/15, EU:T:2017:479).
- 2) Отменя Решение (ОВППС) 2015/364 на Съвета от 5 март 2015 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна, и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, в частта относно г-н Mykola Yanovych Azarov.
- 3) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски както в първоинстанционното производство, така и в това по жалбата пред Съда.

⁽¹⁾ ОВ С 374, 6.11.2017 г.